

Foaie de duminică

Anul IV nr. 28 (131)

13 Iulie 2014

Duminica a 5-a după Rusalii

(Vindecarea celor doi demonizați din ținutul Gadarei)

„Și trecând El dincolo, în ținutul Gadarenilor, L-au întâmpinat doi demonizați, care ieșeau din morminte, foarte cumpliți, încât nimeni nu putea să treacă pe calea aceea. Și iată, **au început să strige și să zică: Ce ai Tu cu noi, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu?** Ai venit aici mai înainte de vreme ca să ne chiniești? Departe de ei era o turmă mare de porci, pascănd. Iar demonii îl rugau, zicând: Dacă ne scoți afară, trimite-ne în turma de porci. Și El le-a zis: Duceți-vă. Iar ei, ieșind, s-au dus în turma de porci. Și iată, **toată turma s-a aruncat de pe țârm în mare și a pierit în apă.** Iar păzitorii au fugit și, ducându-se în cetate, au spus toate cele întâmplăte cu demonizații. Și iată **toată cetatea a ieșit în întâmpinarea lui Iisus și, văzându-L, L-au rugat să treacă din hotarele lor.**”
(Matei 8, 28-34)

Atunci când vrea să-și bată joc de creduli, diavolul aruncă în față păruta lui vulnerabilitate, **folosindu-se de minciuna sa preferată: aceea că el, el nu există.** În ținutul Gherghesenilor, vecin în reacție cu acela al Gadarei, nu poate fi indecent ca de obicei, căci dinaintea lui stă Hristosul Cel viu. **Șmecher, ca orice învățat spiritual, diavolul, tatăl minciunii, folosește un adevăr în care să-și ascundă minciuna.** Mărturisește pe Hristos ca „Fiul lui Dumnezeu”, bazându-se pe unul dintre cele mai vechi tertipuri. **Mincinosul care rostește un adevăr nu poate fi crezut ca spunând adevărul.** Deși „și dracii cred și se cutremură”, soiul acesta de draci nu este unul mărturisitor, căci se aseamănă cu aceia care numai din rostirea cu buzele a numelui Domnului și-au format convingerea că dau mărturia completă, uitând că mai presus de rostire este rostuirea vieții după fericitele porunci ale Mântuitorului, fericirile ce s-au făcut chei de judecare întru Împărăția lui Dumnezeu. Palavrăgiu fără pereche, bârfitor de elită, diavolul aruncă momeala Domnului. Ca și cum Hristos n-ar fi știut ce se află în dulceața parșivă a glasului diavolului, acesta cosmetizează hidoșenia sa cu dialogul, arătându-se ideologul dintâi al falsei toleranțe și a **drepturilor...porcilor.**

Tertipul lui ține, comunitatea fiind rănită în turma sa, astăzi i-am spune în construcția ei economică, reacția păgubiților, virulentă și păguboasă, subliniind, a câta oară, **cam cât valorează sufletul unui aproape: cât o turmă de porci, dar nu mai mult.** Sfântul Ioan Gură de Aur vedea aici, în îngăduirea dialogului și transferarea în turma a diavolului, semnul mărînimiei Domnului, a nădejzii Sale că măcar așa, în trup de animal, diavolul va avea o sclipire de ascultare. Deși n-a fost așa, cel care a pierdut n-a fost Vindecătorul ci pururea nevindecatul și noi, paznicii nestrămutați ai Gherghesenilor și turmei prin care aceștia au intrat în istoria lumii. Cei cu gura mare, care preferăm bucuria mărunță a muzicii grohăiturilor ce ne însoțesc proprietatea, vuietului Duhului Sfânt, care nu ne mai bucurăm de întoarcerea unui semen printre cei vii întru normalitate, răniți mereu fiind de dorința de a avea, de a dispune, de a mânca și a bea, de a avea de dragul lui a fi.

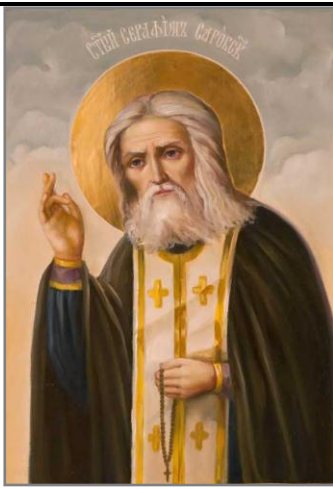
Actuală și smerită, întâmplarea din marginea de cimitir a Gherghesenilor e valabilă și-n miezul lumii de astăzi. Căci în câte rânduri nu ne-a cercetat Hristos dezrobindu-ne de obscuritățile unei vieți ușoare pentru a ne recalibra forța de mântuire, explicându-ne că valoram mai mult decât punem preț noi înșine pe noi, mai mult decât turma de porci ce ne sunt interese mincinoase și de complezență. Hristos nu face minuni pentru a da bine, căci nu îndeplinește rolul lui Dumnezeu ci El Este Dumnezeu. Dovedind coeziune cu Tatăl, în Duhul Sfânt, Domnul Iisus Hristos nu-și ascunde dumnezeirea în mărturia mincinosului ci în intimă fărâmițare a zidurilor de interes prin care ne delimitam interesele. Căci acolo unde nu este coeziune în interese, fascinant în minciună, se arată diavolul, specialistul mințirii cu seninătate. Ori, ce lecție este aceasta pentru noi. Care **nu mai cultivăm porci, dar creștem, sporim în cultura de turmă, care ne îngrijim cimitirul ultimativ al falselor noastre valori sporind în cârtirea minunii lui Dumnezeu,** care vedem pe Acesta oriunde, numai acolo unde este nemaizărindu-l de mult. Noi, admiratorii turmei ce se-neacă în lacul propriilor orgolii, opozanții lui Hristos Vindecătorul, Exorcistul.

Ieșind din Ghergheseni, Domnul trece marea înapoi. Poate că acum ne mai salvează pe câte unul legat în obezi, locuitor al cimitirului. De ne vom vedea prăpădiți porcii pe care-i credem valoroși, mai valoroși decât oamenii, cum vom reacționa? Căci El, trecând marea înapoi, s-ar putea să fi luat o cale spre noi. Grijă la bucuria prin care ne facem părtași vizitei Lui.

Părintele Constantin Necula – www.crestinortodox.ro

Nu este om în trup care să poată vedea chinurile iadului și să nu moară de frică și durere. Că dacă și diavolii fug de iad și stau pe pământ sau în văzduh până la ziua cea mare a judecății de apoi, cuprinși de groaza chinurilor din iad, cum ați auzit în Evanghelia de azi, apoi cum să nu ne temem și să nu fugim noi păcătoșii de muncile iadului? Cum să nu ne pocăim aici, în trup, și să nu ne plângem păcatele prin spovedanie și fapte bune, acum când mai avem puțină vreme, știind că fără pocăință nu este mântuire și că dincolo nimeni nu mai poate face nimic? Cum să nu purtăm grijă de morții noștri care au murit nepregătiți, știind că în iad nu mai este pocăința și că ei așteaptă în foc rugăciunile, slujbele și milostenia noastră?

Părintele Ilie Cleopa - www.crestinortodox.ro

Aflarea moaștelor Sf. Serafim de Sarov (19 iulie)

Fiu al unor negustori cucernici din orașul Kursk, a crescut în smerenie și dragoste față de Biserică și a avut parte la vârsta copilăriei de arătarea milei Maicii Domnului, care l-a vindecat în chip miraculos.

La 17 ani părăsi lumea, cu binecuvântarea mamei sale, și intră în Mănăstirea Sarov, unde a devenit repede un model de ascultare și virtuți monahale. După câțiva timp, el

s-a îmbolnăvit foarte grav și, în ciuda durerilor, refuza ajutorul medicilor, cerând numai acel unic leac care este potrivit celor ce au părăsit totul pentru Dumnezeu: Sfânta Împărtășanie. Când, crezându-se că va muri, i-a fost adusă merindea cea sfântă pentru calea din urmă, Preasfânta Maică îi apărură, în mijlocul unei puternice lumini, însoțită de Sfinții Apostoli Petru și Ioan Teologul. Arătându-i-l pe tânărul novice, ea le spuse: "Acesta este din neamul nostru!". Puțin după aceasta, se însănătoși cu totul și construi o bolniță pe locul acelei apariții minunate. Viața sa a fost presărată cu multe asemenea minuni, dar și grele încercări, pe care sfântul le-a îmbrățișat cu dragoste și smerenie.

Lupta sa de o viață a fost încununată prin **canonizarea care a avut loc la 19 iulie 1903**, în prezența familiei imperiale, a numeroșilor ierarhi și a unei mulțimi de sute de mii de persoane, venite din toate părțile Rusiei.

Moaștele sale, purtate atunci în procesiune, au făcut multe minuni. În 1926, bolșevicii le-au confiscat, vrând să le expună într-un muzeu al ateismului! Dar ele n-au ajuns niciodată în acel loc și se presupune că ar fi fost păstrate de un credincios pios, în așteptarea unor zile mai bune. Sfintele moaște ale Sf. Serafim de Sarov au fost găsite la Sankt Petersburg, într-un depozit al unui muzeu, după anul 1990. Astăzi, Moaștele Sfântului Serafim se află la Diveevo (10 km de Sarov).

Sf. Serafim de Sarov poate fi cunoscut și din învățăturile sale:
„Ca să-ți păstrezi pacea sufletească trebuie să alungi de la tine mânia, să te ostenești, să ai duhul bucuriei, să te ferești de a-i osândi pe ceilalți, și să faci pogorământ în dreptul slăbiciunilor fraților tăi.”

„Când omul se ostenește să aibă inima smerită și cugetul pașnic, atunci toate uneltirile vrăjmașului rămân nelucrătoare. Pentru că acolo unde există pacea gândurilor, se odihnește Însuși Dumnezeu.”

„Dacă omul, din iubire de Dumnezeu și din dragoste pentru viața în virtute, nu-și face multe griji pentru sine, crezând că de el se va îngriji Dumnezeu, această încredere în pronia divină este și potrivită și înțeleaptă.”

"Postul stă nu numai în a mânca rar, ci în a mânca puțin; și nu numai în a mânca o dată, ci în a nu mânca mult. Nechibzuit este postitorul care așteaptă până la ceasul mesei ca atunci să se dedea mâncatului cu nesaț atât cu trupul, cât și cu mintea."

"Să faci toate cu încetinitorul, cu ușurelul și nu deodată; virtutea nu e pară, nu poți s-o mănânci dintr-o îmbucătură."

www.crestinortodox.ro / www.citateortodoxe.ro

CUGETĂRI LA PERICOPA EVANGHELICĂ

Avem oare dragoste pentru a lua parte la bucuria aproapelui sau îl alungăm pe Hristos din ținutul inimii noastre, asemenea gadarenilor, ori de câte ori ne socotim păgubiți și ne întristăm de binele aproapelui?

De ai dragoste, bucuria aproapelui tău o socotești ca și cum ar fi a ta; și ai și folos sufletului căci Domnul îți răsplătește pentru dragoste. Pentru aceea, zice dumnezeiescul Hrisostom „că este mare și minunată fapta bună a dragostei, căci fără să jefuiască pe cineva, ea le fură toate și le trage la sine". Fiindcă atunci când te bucuri de binele aproapelui tău, este ca și când acel bine străin este al tău, și te bucuri. Îndeamnă și silește firea ta, spre dragostea aproapelui, știind că toți suntem frați. Adică trupește, că dintr-un tată și dintr-o mamă ne-am născut, din Adam și din Eva, iar după duh, răscumpărați cu cinstitul sânge al Făcătorului și Mântuitorului nostru. Avem o Biserică, o credință, și un botez, și nădăjduim una și singură fericire, la care binele unuia, să fie al tuturor.

(Monahul Agapie Criteanu, *Mântuirea păcătoșilor*)

Mărgăritare pentru copii

IUBEȘTE!

lubește ca să poți ierta,
 lubește tot și nu uita:
 iubirea e comoara ta!
 Trăiește frumos viața ta.
 Fii totdeauna de folos,
 Fă bine ca să poți fi sfânt
 Și nu uita ca pe pământ,
 Să fii bun și blând mereu,
 Ca fiu să-i fii lui Dumnezeu!

Programul săptămânii 13 iulie 2014 - 20 iulie 2014

ZIUA	ORA	SLUJBE
Duminică	13 iulie	8.00 - 12.00 - Sf. Liturghie (Vindecarea celor doi demonizați din Gadara) – Pr. Ticu
Duminică	13 iulie	17.00 - 18.00 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză – Pr. Ticu
Luni	14 iulie	17.00 - 18.00 - Acatistul Sf.Arhangheli – Pr. Ticu
Marti	15 iulie	- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	16 iulie	9.00 - 11.00 - Sfințirea mică a apei - Pr. Dragoș
Vineri	18 iulie	9.00 - 12.00 - Taina Sf.MASLU
Vineri	18 iulie	17.00 - 18.00 - Slujba acatistului – Pr. Dragoș
Sâmbătă	19 iulie	8.00 - 11.00 - Sfânta Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr. Dragoș
Sâmbătă	19 iulie	17.00 - 18.00 - Vecernia, acatistul Sf. Ilie și Litia – Pr. Ticu
Duminică	20 iulie	8.00 - 12.00 - Sf. Liturghie (Vindecarea slăbănogului din Capernaum) – Pr. Ticu
Duminică	20 iulie	17.00 - 18.00 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză – Pr. Ticu